

TuMS § 54² „Tulumaks ülejäävalt laenukasutuse kulult”

Kontsernid on hakanud üldise maksukoormuse vähendamiseks üha rohkem kasutama kasumi ümberpaigutamist ülemääraste intressimaksete kaudu.

Sellise tegevuse tõkestamiseks piiratakse maksumaksja ülejääva laenukasutuse kulu mahaarvamist.

Arvestades Eesti tulumaksusüsteemi eripära, kus kasumit maksustatakse alles selle jaotamisel, ei saa Eestis kehtestada intresside mahaarvamise piirangut ning seetõttu maksustatakse sarnaselt teiste ettevõtlusega mitteseotud kuludena ülejäävat **laenukasutuse kulu**^[1].

TuMS § 54² lõike 1 alusel **maksustatakse** residendist äriühingu, välja arvatud finantsettevõtja, **ülejääv laenukasutuse kulu**, mis ületab:

- ✓ 3 000 000 eurot ning
- ✓ 30% residendist äriühingu majandusaasta intressi-, maksu- ja amortisatsioonieelsest kasumist (edaspidi *amortisatsioonieelne kasum*),

osas, mis ületab residendist äriühingu kahjumit, **välja arvatud juhul, kui:**

1. residendist äriühing ei ole finantsaruandluse eesmärgil konsolideeritud kontserni osa ja tal ei ole sidusettevõtjat ega püsivat tegevuskohta või
2. laenu kasutatakse pikaajalise avaliku sektori taristuprojektide rahastamiseks, mille puhul nii projekti teostaja, laenukasutuse kulu, vara kui ka tulu asukoht on Euroopa Liidus, või
3. residendist äriühing, kes on finantsaruandluse eesmärgil konsolideeritud kontserni liige, valib lõike 8 kohaldamise.

Seega ülejäävalt laenukasutuse kulult ei pea maksma tulumaksu finantsettevõtja ning äriühing, kes ei ole finantsaruandluse eesmärgil konsolideeritud kontserni osa ning kellel ei ole sidusettevõtjat ega püsivat tegevuskohta. Samuti olukorras, kus laenu kasutatakse pikaajalise avaliku sektori taristuprojekti rahastamiseks.

MÄRKUS

[1] Tulumaksuseaduse seletuskiri RT I, 28.12.2018, 44 – jõustunud 01.01.2019. [Tagasi teksti juurde](#)

Viimati uuendatud 08.01.2025